

PRÒLEG

JOAN CAMPAÑÀ

Encara que sóc de Barcelona, com que fa ja més de seixanta anys que estiujeo a Viladrau m'he convertit en un *fan* del Montseny.

Inicialment les meves aficions em portaven a practicar les excursions que podríem classificar com a "clàssiques". Pujar al Matagalls, al turó de l'Home, a les Agudes, anar a Santa Fe, a Sant Marçal o pujar a Sant Segimon. També arribava al gorg Negre, i fins i tot anava a les Pelades.

Vaig conèixer les fonts clàssiques de Viladrau, és a dir, l'Oreneta, les Paitides, la font del Ferro i la font del Noi Gran. Anava a passejar a la font de l'Arimany o a la de les Tres Roses. Això em va causar una gran inquietud, i és per això que posteriorment la meua afició em va portar a conèixer altres llocs no tan clàssics ni tan corrents.

La muntanya de les ametistes, amb el turó del Pou d'en Sala i font Savallà. Pujar al Matagalls des de Can Gat, remuntant el torrent dels Rentadors, o bé intentant buscar el cementiri, que tinc notícies que es troba als voltants del santuari de Sant Segimon. També he intentat conèixer les moltes coves que hi ha als entorns de Sant Segimon. Vaig fer aquesta excursió amb els meus amics Joan López Cortijo i Miquel Vila.

Podríem citar algunes de les exploracions al pla de la Calma. La visita a Sant Cebrià de la Mora, o quan buscàvem la font dedicada, pels Amics dels Aplecs de Matagalls, a santa Joaquina de Vedruna. També vàrem buscar la sitja del Llop i vàrem pujar al puig Drau, i al Sui, tot anant cap al Pin Novell i el Samon.

També ens va atraure baixar al poble del Montseny per la carretera del Molar de Dalt, i visitar l'ermita de Sant Martí Vell.

Ens va plaure buscar totes les fonts de la vall de Santa Fe citades en l'article de Joan López Cortijo publicat en la *Monografia del Montseny* núm. 6. I visitar la riereta de les Truites i, a la vegada, conèixer Cal Tragitxo, anar a la font de la Marianegra i al salt del mateix nom. També vàrem aprofitar per fer una visita al turó del Morou.

I per què tot això? Senzillament perquè ens interessava conèixer el Montseny amb tots els seus recursos i aspectes.

Totes aquestes aficions m'han permès no solament conèixer i donar a conèixer molts racons del Montseny, sinó també fer moltes amistats, que m'han ajudat a buscar aquests nous aspectes de la muntanya.

Tot això m'ha permès ajudar Mn. Antoni Pladevall i Roser Bofill en

l'elaboració de les *Monografies del Montseny*, després de la mort d'en Ramon Bofill.

Avui, com ja s'ha dit en altres pròlegs, les *Monografies* s'han consolidat en molts aspectes. Els seus escrits són cada vegada més interessants i els temes que sorgeixen cada any, més atractius. Les persones que coneixen les *Monografies* les esperen amb interès.

Actualment estem distribuint les nostres *Monografies* a totes les escoles i llars de jubilats i als 25 municipis que formen el Montseny, segons l'acord de la Junta de l'Associació. Tinc notícies que aquesta iniciativa, començada fa tres anys, ha tingut molt bona rebuda.

Els estudiosos del Montseny esperen les noves *Monografies* amb interès i les consideren ja un punt de referència per als seus estudis.

Esperem que la nostra admiració pel Montseny duri molt temps i puguem aportar a la redacció de les *Monografies* noves idees, dades i descobriments interessants, alguns dels quals els puguin aprofitar les persones que vulguin escriure nous articles per a les *Monografies*.

Crec que els treballs que es publiquen en aquesta dissetena *Monografia*, i que no detallo perquè tingueu més interès a llegir-los, us agradaran molt.

Març 2002